

Een proef naar Adwin Hoonderts hart

Als Adwin Hoondert grijnst, dan is het een grote grijns. Op het racecircuit van Termas de Rio Hondo, waar de Dakar bivakkeerde, sierde zo'n grijns het gezicht van de Zeeuw. Van oor tot oor. Hoondert had met volle teugen genoten van de elfde etappe. Dat was aan het resultaat te zien: 27ste.

“Jongejonge, wat een feest,” glunderde Hoondert. “Dit was nou een proef naar mijn hart. Prachtige bochtjes, waar ik de truck heerlijk doorheen kon laten drijven. Het was jammer dat ze niet allemaal in de notes stonden, want dan hadden we pas echt kunnen knallen. Nu moest je goed bij de les blijven. Je kon geen seconde verslappen, want dan lag je eraf voor je het wist. In een aantal gladde bochtjes zag ik aan de sporen dat er een paar rechtdoor waren gegaan, de bosjes in. Maar er was niks meer te zien, dus het zal wel allemaal goed zijn gegaan.”

Aan het einde van de 194 kilometer lange proef door de Argentijnse bergen en pampa's had de organisatie nog een strook feshfesh ingebouwd. “Maar niet al te moeilijk,” vond Hoondert. “Er stonden een paar jeepjes vast. Eén daarvan was een Rus die al vaak heb losgetrokken. Maar zo vriendelijk is die man niet – er kan nog geen bedankje vanaf – dus deze keer dacht ik: stik jij maar fijn de moord. Ik ben er om de bosjes heen voorbij gereden.”

Al met al was het een relaxte dag, waar Hoondert op het racecircuit met plezier op terugkeek. De enige 'klacht' was dat het nu wel weer erg warm was. “De ene dag lig je te vernikkelen van de kou, de andere dag zweet je de tent uit. Nou ja, over een paar dagen zitten we weer thuis in Zeeland. Laten we het er nu nog maar even van nemen.”